

som om man stod overfor en Møller eller en Bager eller en anden handlende, som opkøbte. Saaledes har Forholdet været, og det tidligere Cirkulære gik kun ud paa at fastslaa det rigtige Forhold, som det var nødvendigt at fastslaa, at Maksimalprisen var den højeste Pris, der maatte tages for lavvægtig Rug, men at det ikke lod sig gøre at sige positivt, at selv den ringeste Rug skulde betales med 17 Kr. 70 Øre. Hvis man oprindeligt havde gjort det til en Forpligtelse for Staten at betale 17 Kr. 70 Øre, vilde overhovedet enhver fri Handel med lavvægtig Rug være ophørt, og Staten vilde have været den eneste, som havde faaet den lavvægtige Rug. Staten alene vilde være kommet til at overtage det hele. I det Øjeblik derimod Forholdene forandredes, og det blev en faktisk Ekspropriation, der fandt Sted, var det rimeligt at fastsætte en ensartet Pris, og den blev sat til 17 Kr. 70 Øre.

Jørgen Jensen: Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister gør Spørgsmaalet lidt mere indviklet og vanskeligt, end det egentlig er. Det synes mig nemlig, at det i dette Tilfælde ikke drejer sig om, hvad der er givet for Rug i, om jeg saa maa sige, den frie Handel, af Købmænd, Møllere og Bagere. Det synes mig kun at dreje sig om, hvad der er givet af Staten som Opkøber, hvad enten det er ved Amtmændene over Vejle, Ringkøbing, Ribe eller Aarhus Amter. Det er ogsaa det, Cirkulæret, tager Sigte paa. Jeg synes derfor, at vi kan lade ude af Betragtning, hvad der er givet af Købmænd i den frie Handel, og ene holde os til, hvad Staten ved sine Amtmænd har betalt Landets Borgere for Levering af Rug, og det forekommer mig da lige til, at de alle maa have samme Betaling. Det er altsaa ogsaa det, der er sket. Det har Staten erkendt, og det har Indenrigsministeren publiceret i Cirkulæret af 3die April dette Aar. Spørgsmaalet er altsaa blot, om Fejlen skal rettes forud for 3. April, eller man skal holde sig til kun at rette den fra den Tid. Jeg maa give det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Nørskov) Ret i, at naar man har erkendt, at der foreligger en Ubillighed — og det maa alle sikkert erkende —, bør man rette den ogsaa for det Tidrum, der ligger forud for den 3die April, vel at mærke for den Rugs Vedkommende, som Staten har overtaget og opkøbt ved sine Embedsmænd. Jeg beder udtrykkelig bemærket, at det synes mig, at Forholdet med Hensyn til Købmænd, Møllere og

Bagere kan man i dette Spørgsmaal lade ude af Betragtning. Der synes det mig nok, man maa sige: Maksimalpris er Maksimalpris. Det betyder ikke, at man skal give den Pris; men det forekommer mig, at Befolkningen har Ret til at forlange, baade at Staten overalt opfatter og fortolker sin Maksimalpris paa samme Vis, og at den, naar den staar som Opkøber, med Ordet Maksimalpris forbinder Begrebet Normalpris, og det er egentlig det, der her forlanges. Jeg tillader mig derfor at henvende, at man ogsaa regner med det Tidrum, der ligger forud for den 3. April.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis man fulgte de ærede Medlemmer, som dels har rejst Spørgsmaalet, dels, som den sidste ærede Taler, har støttet det, vilde der opstaa det Forhold, at Rigsdagen besluttede, at der skulde ydes en Tillægsbetaling til de Landbrugere, der havde solgt deres lavvægtige Rug før 3. April i fuldkommen fri Handel, naar Salget var sket til Statens Opkøb, medens alle andre, som havde solgt den lavvægtige Rug til alle de andre Opkøbere — og det er den store Mængde —, alle de, som havde solgt til Møllere, Bagere og handlende, kun vilde faa den Pris, som paa det givne Tidspunkt blev opnaaet for den lavvægtige Rug, og de vilde altsaa ikke faa noget Tillæg. Herved vilde der fremkomme den Ubillighed, at de, der havde solgt før 3. April til Staten, vilde faa en højere Pris end alle de, som havde solgt til andre, medens der nu vil være fuldkommen Ensartethed. Før 3. April er der solgt i den frie Handel til de Priser, som Sælger og Køber kunde enes om. Efter 3. April, da Staten overtog Rugen, er der givet en fuldkommen ensartet Pris. Dermed vil virkelig Lighed i dette Forhold være til Stede.

Pinstrup: Jeg vil gerne støtte det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) i det Krav, han stillede til den højtærede Indenrigsminister. Det er ikke muligt for Landmændene at forstaa, at de, naar Staten enten ved sine Amtmænd eller ved andre Mænd, som Staten antager gennem Amtmændene, opkøber Rug, og der i nogle Amter følges den Skala, som er fastsat for Maksimalprisen paa Rug, d. v. s. betales 17 Kr. 70 Øre for den Rug, som vejer 115 Pund og derunder, i andre Amter skal nøjes med en mindre Pris. Maksimalprisen har vistnok heller ikke været nogen stor Pris i Forhold til det Erstatningsfoder, Landmændene skulde